

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. III. De Calamitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

i. Menoch. de Arbitr. quæst. lib. 1. quæst. 42. Verum etiam fraus & dolus præsumitur. Tirac. de retract. §. 1. gloss. 7. n. 77. & Cephal. conf. 89. num. 1. lib. 1. Farinac. 1. decis. 14. in addit. tit. 6.

II.

Brevitas temporis facit præsumi eundem actum & statum. Aretin. conf. 83. col. 5. facit, ut non possit adhiberi causa cognitio. Gilhauf. arbitror. judic. part. 1. c. 1. §. 71. num. 2. vel ratio recte reddi. Masf. de prob. concl. 240. num. 3.

III.

Brevitas termini non vitiat contractum bonæ fidei l. insulam §. 8. in operis. ff. Locat. sed arguit iniquitatem judicantis cap. ad petitionem 22.

FINIS LIBRI SECUNDI.

LIBER TERTIUS.

CAP. I.

De Cadaveribus.

Adavera quàm citissimè sepultura dari Reipubl. interest. Ratio, quoniam cadavera foetorem solent excitare, unde facilè pestis aliaque morborum genera nascuntur arg. l. 3. §. Divus. ff. de sepulcr. viol. Spec. tit. de Appell. §. in quib. vers. 10.

Nic. Boër. decis. 287. Unde meritò providendum, ne cadavera maneant insepulta Jafon in l. ult. §. 9. C. de Jur. delib. cum aliis cit. à Carpz. p. 1. Conf. 28. def. 39. n. 2.

Amplia hanc regulam quod procedat, ut ut etiam interesse privatorum prætendatur, quoniam hoc merito publico cedere debet. arg. l. 1. fol. marim. Novell. 39. cap. 1. vers. Sancimus. Gomez. tom. 2. 12. num. 56. Hinc puniuntur, qui privati debiti causa corpora mortuorum sequestrare aut arrestare tentant, prout ostendit Carpzov. p. 1. Conf. 30. def. 22. per tot.

Limita hanc regulam: nisi exemplum & Reipublicæ utilitas sive deat cadavera insepulta relinquere, velut punitorum ob læsam Majestatem, l. 1. & l. 1. de cad. punit. vel manifestè hæreticorum & usurariorum, quorum corpora etiam evelli possunt & exhumari Rip. in tract. de remed. contr. pest. num. 145. Gramm. decis. 82. num. 5. aut denique parricidarum & seipfos interficientium Jaf. in l. 2. col. 1. C. qui test. fac. Didac. Cov. lib. 1. var. res. c. 2. n. 11.

CAP. II.

De Cæcitate.

Axioma I.

Cæcitas superveniens non adimit honorem antea quæsitum, l. infamia §. C. de decur. sed impedit à novo honore querendo l. 1. §. 5. de postulando. ratio videtur, quod oculorum vigor hæud parum tam gratiæ quàm auctoritatis affe-

de accusat. ubi Innoc. §. ad c. 1. de dilat. imò arguit multa Barth. Bertazol. consult. decis. lib. 12. conf. 269. num. 11. Brevitas autem termini æstimator ex qualitate locorum & causæ N. 69. c. 2. §. l. 1. §. ult. C. de dilat. Eleganter recess. de Anno 1594. §. Solten sich aber auch Sachen zu tragen. 52. ibi: Damit sich dann niemand Abskürzung der Zeit oder Ubereilens billich zu beklagen / diffals setzen / ordnen und wollen Wir / daß der Richter in solchen Fällen / nach einer jedwedern Sachen Wichtigkeit ferner des Wegs / und Erwegung anderer Umstände gute geraume Termin ansehen / sich auch gleicher Bescheidenheit in prorogation derselben gebrauchen soll.

rat. Unde, notante Procopio, Persæ ne luscum quidem ad Magistratum admittebant.

Judex tamen cæcus esse non prohibetur, l. 6. de jud. quem textum licet nonnulli accipiant de cæcitate superveniente judicio jam cæpto; textu tamen non distinguente, nec nostrum erit distinguere, l. 8. de publ. in rem act. præsertim cum argumentum à magistratu ad judicem ex l. 1. §. 5. de postulando tanquam à separatis petitis, minus stringat.

II.

Cæcitas interdum à Collectis eximit. c. licet. X. de Censibus. Idem in surdo & muto. Hi morbi denique excusant à munere jam suscepto. l. 40. de Excus. Tut. licet non honore. Erronem. ad l. 1. C. qui morbo.

CAP. III.

De Calamitate.

Axioma I.

Calamitatis suæ auctor frustra legis auxilium implorat. l. 134. de R. Jur. Unde si mulieris culpa maritus ad inopiam redigitur, mulierem non habere dotis privilegium, notat Dn. Carpz. p. 1. conf. 28. def. 85. cum cit. ibi. quod apprimè etiam observaverunt statuta Argentin. Reipub. Vom ungeerbten Ausgehen §. n. ibi. Und da sich ersünde / daß eine Frau durch überflüssige Kleidung &c. zugleich schuldig / dieselbe soll der Cession und Abtretung sich nicht behelffen.

II.

Omnis calamitas morte finitur Tirac. in tr. de nobil. c. 31. nu. 498. Ratio, quia mors omnia solvit. Novell. 22. cap. 20. vid. infra lib. II. cap. de morte.

CAP. IV.

De Calliditate, v. infra Dolus, Fraus.

Nemo debet propter calliditatem suam actionem habere. l. 6. §. ult. Mand. Vide hanc regulam tractatā cum suis amplificationibus & limitationibus